

ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Τὰ χαριτωμένα δίδυμα καὶ
τὸ θαῦμα τῆς ζωῆς τους

Ἡ πνευματικὴ συζήτησι ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα τοῦ Ἰουνίου τοῦ 2007 στράφηκε στὰ θαύματα.

Ὅλοι κάτι εἶχαμε νὰ ποῦμε. Ἡ ζωὴ κάθε Χριστιανοῦ εἶναι γεμάτη μικρὰ καὶ μεγάλα θαύματα.

Ὁ ἀδελφός Μιχάλης Κατσαοῦνης, οἰκογενειάρχης καὶ πατέρας πέντε χαριτωμένων παιδιῶν, ζήτησε μὲ φανερὴ συγκίνησι καὶ πῆρε τὸν λόγο.

- Ἔχω ζήσει πολλὰ θαύματα λόγῳ τῆς ἐργασίας μου. Μπορῶ νὰ πῶ ὅτι καθημερινῶς ζῶ μέσα στὰ θαύματα.

Ἐνα ὅμως ἀπὸ αὐτὰ τὸ ἔζησα καὶ τὸ ζῶ καὶ ἐγὼ καὶ ἡ οἰκογένειά μου καθημερινῶς καὶ περισσότερο ζωντανὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα.

Εἶχαμε ἤδη τὰ τρία πρῶτα παιδιά μας.

Ἡ σύζυγός μου Ἄννα συνέλαβε πρὶν δυόμισυ περίπου χρόνια, ἐνῶ ἀσθενοῦσε ἀπὸ ἔρπητα ζωστήρα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔπαιρνε πολὺ ἰσχυρὰ φάρμακα.

Δὲν ἀντιληφθήκαμε ἐγκαίρως τὴν ἐγκυμοσύνη καὶ ἡ φαρμακευτικὴ ἀγωγή συνεχίστηκε μέχρι τέλους.

Ἡ γυναικολόγος μας ἦταν ἐναντίον τῶν ἀμβλώσεων. Μᾶς εἶπε ὅμως, ὅτι σὲ τέτοιες περιπτώσεις συμβαίνουν συνήθως τερατογενέσεις.

Γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσουμε τὴν διαπίστωσι αὐτὴ δώσαμε τὸν κατάλογο μὲ τὰ φάρμακα, τὰ ὁποῖα εἶχε πάρει ἡ σύζυγός μου, σὲ εἰδικὸ Ἰνστιτοῦτο τερατογενέσεων στὴν Ἀθήνα.

Ἡ ἀπάντησις ἦταν ἐντελῶς ἀπελπιστικὴ:

- Τὰ παιδιά θὰ γεννηθοῦν ὅπωςδῆποτε μὲ πρόβλημα.

Τὸ ἴδιο τραγική καὶ ἀποτρόπαιη ἦταν ἡ διαπίστωση δύο - τριῶν ἀκόμη γιατρῶν, τοὺς ὁποίους συμβουλευθήκαμε, προκειμένου νὰ διασταυρώσουμε τὴν πρώτη διάγνωση.

Ἡ στενοχώρια μας φυσικὰ ἦταν μεγάλη.

Ἡ προοπτικὴ τῆς ἀμβλώσεως φαινόταν ἀναπόφευκτη καὶ μᾶς γέμιζε ἀθυμία καὶ φρίκη, διότι γνωρίζαμε καλὰ καὶ πιστεύαμε πὼς ἀμβλωσις = φόνος.

Δὲν ἀφήσαμε ὅμως τὴν ἀπελπισία νὰ μᾶς καταβάλλῃ καὶ τὶς πιεστικὲς προτροπὲς τῶν γιατρῶν νὰ μᾶς ὀδηγήσουν σὲ βιαστικὲς ἀποφάσεις.

Εἶχαμε διδαχθῆ ἀπὸ τὸν πνευματικὸ μας Πατέρα σὲ κάθε μας πρόβλημα νὰ στρεφώμαστε στὸν Θεὸ καὶ νὰ ζητοῦμε ἀπὸ Αὐτὸν νὰ γίνεταί μόνο τὸ θέλημά Του.

Συναντήσαμε τὸν Πνευματικὸ τῆς οἰκογένειας, τὸν εὐλαβῆ π. Απόστολο Καγιόγλου, πατέρα ἑννέα παιδιῶν, στὸν ὁποῖο ἐκθέσαμε τὸ πρόβλημά μας καὶ ζητήσαμε τὴν συμβουλή του.

Ἡ δική του ἀπολυτότητα ἀντέκρουσε σθεναρὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ τὴν ἰατρική.

Δὲν θὰ ξεχάσουμε ποτὲ μὲ πόση ἠρεμία, πίστι καὶ ἀγάπη μᾶς εἶπε:

-Ὅ,τι καὶ νὰ λένε οἱ γιατροί, ἐσεῖς τὰ παιδιά θὰ τὰ κρατήσετε, δὲν θὰ τὰ “ρίζετε”. Ἄν τὰ παιδιά δὲν ἔχουν τὴν υγεία τους καὶ νομίζετε πὼς δὲν μπορεῖτε νὰ τὰ κρατήσετε, θὰ τὰ φέρετε νὰ τὰ μεγαλώσω ἐγώ!

Μᾶς ἔδωσε καὶ ἄλλες συμβουλὲς καὶ μᾶς ἐνεφύσησε αὐτὸ πού ἐκείνη τὴν δύσκολη στιγμή εἶχαμε μεγάλη ἀνάγκη: ἐμπιστοσύνη στὸν Θεὸ καὶ γενναῖο φρόνημα.

Μετὰ τὴν συζήτησι εἶχαμε ξεχάσει τελειῶς τὴν ἀμβλωσι, οὔτε κἂν μᾶς περνοῦσε ἀπ’ τὸ μυαλό.

Εἶπαμε “νᾶναι εὐλογημένο” καὶ προχωρήσαμε μὲ πίστι καὶ ὅλη τὴν ἐλπίδα μας στὸν Θεό.

Βοήκαμε ἕναν νέο γιατρό, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ τοῦ εἶπαμε τὸ ἱστορικὸ δὲν ἔλαβε καθόλου ὑπ’ ὄψιν του τὸ θέμα τῶν φαρμάκων! Ἐπίσης δὲν μᾶς μίλησε ποτὲ γιὰ ἀμβλωσι καὶ κατὰ

τὴν διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης δὲν ζήτησε νὰ κάνουμε καμμία ἐξέτασι, κανένα προγεννητικὸν ἔλεγχο!

Ὁ χρόνος τῆς ἐγκυμοσύνης συμπληρώθηκε κανονικὰ καὶ τὰ δύο “τερατάκια” μας εἶδαν τὸ φῶς τῆς ζωῆς ὑγιέστατα, χωρὶς τὸ παραμικρὸ πρόβλημα!...

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτό!

Τὰ διδυμάκια μας, ὁ Νικόλαος καὶ ἡ Εὐφροσύνη, ἔδωσαν ἓνα νέο “τόνο” στὴν ζωὴ μας, στὸ σπίτι μας, στὴν οἰκογένειά μας. Αἰσθανόμαστε ὅλοι ἔντονα τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν Χάρι Του νὰ μᾶς σκεπάζη συνεχῶς ἀπὸ τότε ποὺ γεννήθηκαν.

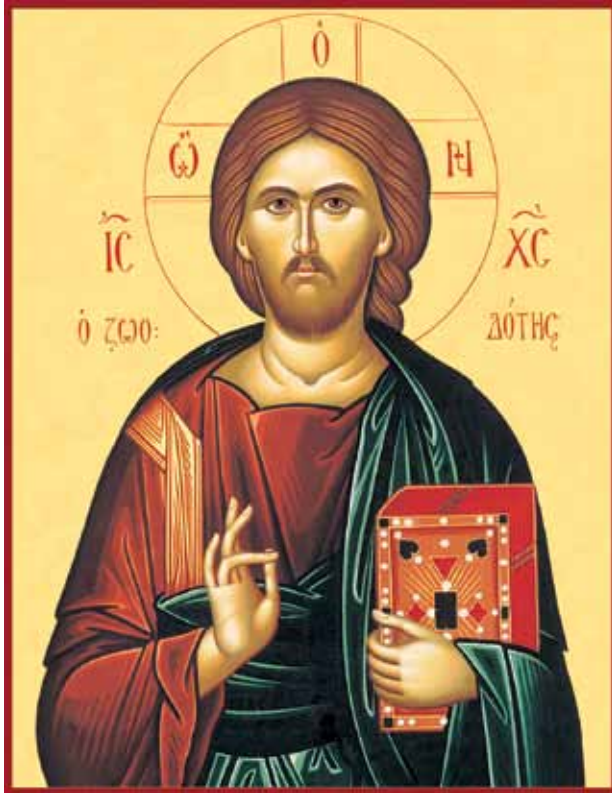
Εἶναι δὲ καὶ τὰ δύο πολὺ πιὸ ζωηρὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα τρία, “ζουζούνια” πραγματικά καὶ πανέξυπνα.

* * *

Ένα χρόνο μετὰ τὴν γέννησι τῶν διδύμων, μᾶς ἐκάλεσαν ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο καὶ μᾶς ἐρώτησαν ἂν εἶχαμε τελικῶς κρατήσει τὰ παιδιὰ καὶ πῶς ἦταν στὴν ὑγεία τους.

Καταλαβαίνετε τὴν ἐκπληξί τους, ὅταν τοὺς εἶπαμε ὅτι ἔπεσαν ἔξω στὶς προβλέψεις τους.

Εὐχαριστοῦμε τὸν Ζωοδότη Χριστό μας, ὁ Ὅποιος διὰ τοῦ Πνευματικοῦ μας καὶ τῆς μικρῆς μας ὑπακοῆς σ' αὐτόν, μᾶς ἔσωσε ἀπὸ ἓνα διπλὸ ἔγκλημα. Μᾶς χάρισε τόση χαρὰ καὶ εὐλογία καὶ τὸ νὰ μποροῦμε νὰ περπατοῦμε μὲ τὸ μέτωπο ψηλὰ καὶ τὴν συνείδησί μας ἥσυχη.

* * *